

hospitalet, hvorfor den med efterbehandlingen forbundne store sygedagsudgift kun i ringe grad havde påvirket hospitalets gennemsnitlige sygedagsudgift. Da et stort antal af de omhandlede efterbehandlingsdage (ca. 27 400) vedrørte behandling af åndedrætslammede patienter, og da udgifterne ved disses behandling, når udgifterne vedrørende denne afdeling gøres op for sig, havde andraget ca. 114 kr. pr. sygedag, fandt kommunen, at den nævnte aftale ikke mere kunne anses for rimelig. Kommunen henstillede derfor, at der med tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1953 fastsattes en refusionstakst for efterbehandling af åndedrætslammede børnelammelsespatienter beregnet som hospitalets faktiske udgifter ved behandlingen af denne patientkategori.

I en herfra over sagen indhentet udtalelse har indenrigsministeriet efter stedfunden brevveksling med sundhedsstyrelsen udtalt, at ministeriet kan anbefale, at aftalen forlænges som gældende indtil videre, dog således, at refusionsbestemmelsen ændres således, at der sikres kommunen fuld dækning for de med behandlingen forbundne udgifter.

I en ligeledes over sagen indhentet erklæring har Samfundet og Hjemmet for Vanføre udtalt, at institutionen er enig i, at den i overenskomsten fastsatte gennemsnitsbetaling ikke kan anses for rimelig, således som forholdene har udviklet sig med en belægning overvejende af åndedrætslammede patienter. Refusionen bør efter institutionens opfattelse for tiden efter aftalens udløb den 1. april 1954 beregnes som den fulde udgift ved børnelammelsespatienternes efterbehandling. Forsåvidt angår finansåret 1953—54 finder institutionen, at den bestående overenskomst, for såvidt angår de respirationslammede patienter, bør ændres således, at refusionen for disse patienters vedkommende fastsættes til Blegdamshospitalets udgifter ved de pågældende patienters behandling.

Socialministeriet kan fuldtud tiltræde det af Samfundet og Hjemmet for Vanføre anførte, og det kan oplyses, at den omhandlede ændring og forlængelse af overenskomsten vil medføre følgende udgift for statskassen:

1. Regulering vedrørende finansåret 1953—54.

27 478 sygedage à 113 kr. 90 øre (åndedrætslammede)	3 129 744 kr. 20 øre
13 005 sygedage à 56 kr. 33 øre (ekstremitetslammede)	732 571 - 65 -
	<hr/>
	3 862 315 kr. 85 øre
hvorifragår det tidligere bevilgede og udbetalte:	
38 401 sygedage à 65 kr. 68 øre	2 522 177 - 68 -
	<hr/>
	1 340 138 kr. 17 øre

2. Refusion for finansåret 1954—55.

13 608 sygedage à 103 kr. 31 øre	1 405 842 kr. 48 øre
187 sygedage à 60 kr. 71 øre	11 352 - 77 -
	<hr/>
	1 417 195 kr. 25 øre
hvorifragår det tidligere bevilgede og udbetalte:	
7 188 sygedage à 45 kr. (a conto)	323 460 - 00 -
	<hr/>
	1 093 735 kr. 25 øre

Det må her bemærkes, at der udover det nævnte a conto-beløb, der vedrører de to første kvartaler i finansåret 1954—55, på lov om tillægsbevilling for 1954—55 blev bevilget et beløb på 130 050 kr. som a conto-betaling vedrørende 3. kvartal i finansåret 1954—55. Meddelelse om denne bevilling kom imidlertid til institutionens kendskab så sent, at beløbet ikke blev anvist inden finansårets udløb.

Da den gennemsnitlige faktiske sygedagsudgift ved efterbehandling på Blegdamshospitalet må antages at ville andrage omkring 100 kr. pr. dag, vil socialministeriet finde en forhøjelse af a conto-beløbet fra 45 kr. til 65 kr. pr. dag rimelig, og a conto-refusionen for indeværende finansår vil herefter andrage: